

TẠP CHÍ THÁNG 2 / 2026

maisonchance

Các bạn thân mến,

Chiều ngày 26 tháng 07 năm 2025, khi đang chuẩn bị ra sân bay, Tim đột nhiên cảm thấy không được khỏe, cảm giác như máu ngừng lưu thông đến tim và não. Tim vội nằm xuống, nâng cao chân để khỏi ngất và nằm bất động suốt hai tiếng mà không còn sức để kêu cứu. Giữa cơn mệt lả, Tim cảm tưởng như được gọi sang thế giới bên kia và đã vật lộn trong vài giờ mới tỉnh lại.

Cùng tối hôm đó, mình nhận tin từ con gái Patrick, một người bạn thân thiết, rằng ông vừa qua đời. Mười năm trước, Tim được Laetitia Halliday giới thiệu ông ấy. Tổ chức từ thiện La Bonne Étoile của Laetitia đã tài trợ cho xây dựng trường của Trung tâm Nhà May Mắn ở Tây Nguyên, Patrick là kỹ sư xây dựng, phụ trách giám sát công trình và hỗ trợ cho đến ngày hoàn tất. Từ đó, chúng mình trở thành bạn tâm tình. Sự ra đi đột ngột của ông ấy khiến Tim mất đi một người bạn tri kỷ, một tấm lòng đáng quý.

TIM ALINE REBEAUD
HOÀNG NỮ NGỌC TIM
Nhà sáng lập & Điều hành Nhà May Mắn

Trong vài tuần sau, một loạt bất hạnh ập đến: nỗi thất vọng về những người mình đặt nhiều hy vọng và yêu thương vô điều kiện, sự mất mát và tin dữ về bệnh nan y của những người Tim quý mến. Trong đó có Vũ Khắc Minh - người khuyết tật đầu tiên Tim giúp đỡ hơn ba mươi năm trước đã nhập viện vì u não. Khi đến thăm, vợ anh ấy cho biết khối u đã di căn khắp cơ thể và anh không còn nhiều thời gian, nhưng anh chưa hay biết. Anh nói nhiều, còn Tim chỉ lặng im gật đầu, cố kìm nước mắt.

Hôm sau, Tim tiếp tục làm việc nhưng không thể ngừng khóc. Cuối ngày, Tim lại ngất và được đưa đến bệnh viện cấp cứu. Phải nằm viện mười ngày vì căng thẳng cấp tính, rối loạn lo âu lan tỏa và mất ngủ.

Sáu tháng trôi qua, Tim vẫn đang điều trị và sức khỏe hiện đã ổn định hơn nhiều. Tim đã vượt qua được nỗi sợ hãi, thương tiếc sự ra đi của những người thân yêu và chấp nhận rằng có những người không thể thay đổi, dù mình dành cho họ bao nhiêu yêu thương.

Biến cố này giúp Tim sắp xếp lại các ưu tiên của bản thân, học cách san sẻ công việc tốt hơn và giữ khoảng cách với những điều tiêu cực. Tim cũng học cách chấp nhận những điều nằm ngoài tầm kiểm soát của mình và bắt đầu dành nhiều thời gian hơn cho những người yêu quý.

Luôn có những trở ngại cần vượt qua, nhưng giờ đây Tim đón nhận với sự bình thản. Tim hiểu mình may mắn khi luôn có các bạn đồng hành trong sứ mệnh này. Không có các bạn, mọi điều khó thành hiện thực. Tim vô cùng biết ơn vì được gặp các bạn trên hành trình này và mong tiếp tục cùng nhau tạo nên những điều tốt đẹp trong năm 2026.

Trân trọng,
Tim

- 2 Lời ngỏ
- 3 Mục lục
- 4 Ý Mạnh Êban và Giác mơ đến trường
- 5 Blaih - Nghị lực nở hoa từ những khiếm khuyết
- 6 Giải thưởng Chắp Cánh 2025
- 7 Rebeaud Award - Ghi nhận một hành trình vì người kém may mắn
- 8 Khám Sức khỏe tổng quát - Khi cơ thể được lắng nghe
- 9 Asean Para Games 13 - Một hành trình đáng tự hào
- 10 Mở rộng cơ hội cùng 3D Resin Epoxy
- 11 Những tấm thiệp tết & Lời chúc đầu năm

MAISON CHANCE VIỆT NAM
TRUNG TÂM CHẮP CÁNH

19A, Đường số 1, KP. 67, P. Bình Hưng Hòa, TP.HCM, VN
+84 (0) 2862-659-566
vietnam@maison-chance.org
www.maison-chance.org
facebook.com/MaisonChance

TẠP CHÍ MAISON CHANCE
THÁNG 2 - 2026

Nội dung: Cẩm Tiên
Ảnh bìa: Minh Hùng
Hình ảnh: Minh Hùng, Cẩm Tiên
Thiết kế: Minh Hùng

Ở tuổi mà nhiều đứa trẻ đã quen với bảng đen, phấn trắng và những trang vở đầu đời, thì với Êban, trường học vẫn là một khái niệm rất mơ hồ - như một cánh cửa em chỉ dám đứng nhìn từ bên ngoài!

Y Mạnh Êban (2018) là một cậu bé người dân tộc Ê Đê. Cuộc sống của em được ghép từ những thiếu vắng. Vắng sự chở che của cha - người thường xuyên bỏ đi, thỉnh thoảng quay về trong men rượu cùng những trận bạo hành trút lên mẹ con em. Không có nhà, ba mẹ con phải nương nhờ ông bà ngoại tuổi cao sức yếu, nguồn sống duy nhất là khoản trợ cấp 500.000 đồng mỗi tháng của ông. Hằng ngày, ông vẫn đi nhặt ve chai, chắt chiu từng đồng chỉ đủ cầm chừng qua bữa.

Mẹ của Êban mắc vấn đề tâm lý, không đủ khả năng lao động. Êban còn một người em sinh năm 2020 và một em bé khác đã ra đi khi mới chỉ 10 tháng tuổi vì bệnh tim. Những mất mát ấy lặng lẽ chồng lên nhau, không ồn ào nhưng nặng nề.

Vì mẹ không đủ khả năng làm thủ tục pháp lý, hai anh em đến nay vẫn chưa có giấy khai sinh. Điều đó đồng nghĩa với việc, dù đã 7 tuổi, Êban vẫn đứng ngoài cánh cửa giáo dục - cánh cửa mà với nhiều người là điều hiển nhiên, nhưng với em lại xa xỉ đến nhói lòng.

Hiểu được hoàn cảnh ấy, chúng tôi từng bước hỗ trợ gia đình em trong việc hoàn tất giấy tờ và Êban đã có thể bước vào lớp học đầu tiên của đời mình. Con đường phía trước còn dài và nhiều chông gai, nhưng chỉ cần có thêm những bàn tay tiếp sức, phép màu sẽ không còn quá xa vời.

Chúng tôi mong rằng, với sự đồng hành của những tấm lòng nhân ái, không chỉ riêng Êban mà còn nhiều em nhỏ khác đang chịu thiệt thòi sẽ có cơ hội được tiếp cận giáo dục, được bảo vệ và nuôi dưỡng ước mơ. Mỗi sự sẻ chia hôm nay có thể trở thành bước ngoặt thay đổi cả một cuộc đời ngày mai.

Blaih là một cô gái dân tộc Gia Rai, sinh ra giữa những đứt gãy mà em không có quyền lựa chọn. Cha nghiện rượu, không đi làm, thường xuyên chửi bới khiến không khí trong nhà luôn nặng nề. Mẹ em làm nông thuê, cuộc sống bấp bênh theo mùa vụ - bữa đói bữa no. Gánh nặng cuộc sống, cộng với trầm cảm và lo âu kéo dài, đã khiến mẹ em dùng thuốc quá liều khi mang thai. Và rồi, Blaih chào đời với khuyết tật vận động nặng: thiếu một bên chân, cụt cả hai tay.

Sự thiếu quan tâm từ gia đình càng khiến Blaih thêm lạc lõng. Khi không còn tìm thấy điểm tựa nơi quê nhà, em một mình lên Sài Gòn, ở nhờ nhà bạn, mong mỗi tìm được một công việc để tự lo cho bản thân. Nhưng giữa thành phố rộng lớn, cánh cửa việc làm gần như khép chặt trước tình trạng khuyết tật nặng của em.

Dẫu vậy, Blaih chưa bao giờ cho phép mình gục ngã. Em có khả năng tiếp thu rất nhanh, tinh thần học tập đáng kinh ngạc. Những việc sinh hoạt cá nhân, vệ sinh hằng ngày, Blaih đều tự làm được mà không cần ai hỗ trợ. Tính cách bạn rụt rè, trầm tính và ít nói, nhưng ẩn sâu bên trong là một nghị lực mạnh mẽ.

Khi vào mái ấm, Blaih đã mạnh dạn bày tỏ mong muốn được học nghề thêu và tham gia lớp vẽ 3D Resin - và chính tại đây, những khả năng tiềm ẩn của em dần được đánh thức. Như một sự bù đắp dịu dàng của tạo hóa, Blaih sở hữu sự khéo léo, gu thẩm mỹ tinh tế; từng đường kim mũi chỉ đều chần chu, từng nét cọ đều có hồn. Không ngại gian khổ, không biết mệt mỏi, Blaih miệt mài học hỏi mỗi ngày.

Từ những khiếm khuyết tưởng chừng không thể vượt qua, Blaih đang từng bước vá lại những vết sẹo của cuộc đời mình - bằng nghị lực, bằng sự kiên trì và bằng niềm tin lặng lẽ nhưng bền bỉ vào một tương lai tốt đẹp hơn.

Từ những khiếm khuyết tưởng chừng không thể vượt qua, Blaih đang từng bước vá lại những vết sẹo của cuộc đời mình - bằng nghị lực, bằng sự kiên trì và bằng niềm tin lặng lẽ nhưng bền bỉ vào một tương lai tốt đẹp hơn.

Gải thưởng Chắp Cánh 2025 đã tìm thấy chủ nhân xứng đáng - Nguyễn Văn Toàn, một chàng trai mang trong mình nghị lực bền bỉ và hành trình vượt lên nghịch cảnh đầy lay động. Ít ai biết rằng, đằng sau nụ cười điềm tĩnh và tác phong chững chạc ấy là một tuổi thơ nhiều biến động.

Từng là một cậu bé khỏe mạnh như bao bạn đồng trang lứa. Thế nhưng năm 13 tuổi, khi vừa học xong lớp 7, căn bệnh viêm tủy sống bất ngờ ập đến. Sau thời gian dài chạy chữa, Toàn phải chấp nhận di chứng liệt hoàn toàn và mất cảm giác từ bụng trở xuống. Tuổi thơ đang lớn bỗng chững lại, nhường chỗ cho chiếc xe lăn và những tháng ngày phải học cách chấp nhận chính mình trong một hình hài khác.

Một dịp tình cờ, khi tham gia một sự kiện dành cho người khuyết tật và gặp những anh chị có hoàn cảnh tương tự nhưng vẫn sống tích cực. Hình ảnh ấy đã khơi dậy trong Toàn niềm tin rằng, cuộc sống vẫn còn nhiều điều đáng để cố gắng. Toàn quyết định nộp đơn vào Nhà May Mắn, bắt đầu hành trình tái thiết cuộc đời mình.

Từ năm 2016, Toàn miệt mài học nghề như may, chế tác đá, tin học, tiếng Anh và nhiều khóa kỹ năng khác. Nhưng điều làm Toàn trở nên khác biệt chính là tinh thần tự học không ngừng nghỉ. Sự chăm chỉ, cầu tiến và ham tìm tòi đã mở ra cho Toàn những cơ hội lớn hơn.

Năm 2021, Toàn chính thức là thành viên của Văn phòng Dự án với vai trò thủ quỹ và dịch thuật tài liệu, đồng thời phụ trách tình nguyện viên nói tiếng Anh, viết dự án xin tài trợ, tham gia các hoạt động gây quỹ. Sự kỷ luật của Toàn là điều ai cũng ghi nhận: luôn đúng giờ, hoàn thành nhiệm vụ được giao, sẵn sàng hỗ trợ đồng nghiệp và làm thêm khi cần. Ngay cả khi đã làm tốt công việc của mình, Toàn vẫn không ngừng học hỏi, hiện đang trau dồi thêm tiếng Pháp để phục vụ công việc ngày một tốt hơn.

Giải thưởng Chắp Cánh 2025 không đến từ một khoảnh khắc bất ngờ, mà được vun đắp từ cả một quá trình dài. Nguyễn Văn Toàn chinh phục nghịch cảnh bằng từng ngày sống có kỷ luật, từng lần tự nhắc mình phải cố gắng thêm một chút nữa, để rồi chính sự kiên định ấy đã trở thành đôi cánh đưa anh đi xa hơn những giới hạn mà số phận đặt ra.

Năm nay, giải thưởng Rebeaud Award đã được trao cho chị Trần Thị Mùi, hiện là Phó Giám đốc kiêm Trưởng Bộ phận Xã hội tại Nhà May Mắn tỉnh Lâm Đồng - một người đã dành trọn tuổi trẻ của mình cho hành trình phụng sự lặng thầm nhưng bền bỉ.

Năm 2014, khi còn là một sinh viên trẻ, Mùi bắt đầu công việc của mình tại Trung tâm Chắp Cánh (Sài Gòn) trong vai trò nhân viên xã hội - một công việc vốn nhiều vất vả, đòi hỏi sự kiên nhẫn và một trái tim đủ rộng để thấu cảm những nỗi đau của người khác.

Trong giai đoạn Nhà May Mắn Lâm Đồng xây dựng, Mùi đã xung phong chuyển công tác và tham gia điều nghiên tại địa phương. Những chuyến đi dài qua đường sá hiểm trở, mưa gió, bùn đất trơn trượt không làm Mùi chùn bước. Chị đi để tìm đến những hoàn cảnh khó khăn đang cần được giúp đỡ nhất - những phận đời dễ bị bỏ quên tại núi rừng.

Khi trung tâm chính thức đi vào hoạt động, Mùi không chỉ đảm nhiệm vai trò quản lý mà còn luôn sát cánh cùng đội ngũ nhân viên, các trưởng bộ phận để chăm lo đời sống cho thành viên thụ hưởng và những công việc hành chính văn phòng khác. Ở chị, công việc không dừng lại ở trách nhiệm, mà là sự gần gũi, lắng nghe và thấu hiểu như với chính người thân của mình.

Mười một năm - từ một cô sinh viên trẻ đến hôm nay - một quãng thời gian đủ dài để nhìn lại. Những nỗ lực ấy, chúng tôi đã chứng kiến, đã ghi nhận và Rebeaud Award hôm nay như lời tri ân dành cho một hành trình sống trọn vẹn vì người khác.

Giải thưởng này không chỉ dành cho chị Mùi, mà còn dành cho niềm tin rằng: khi một con người chọn sống vì người khác, những giá trị tốt đẹp nhất sẽ luôn được lan tỏa.

Tại Maison Chance, phần lớn các thành viên khuyết tật đang sinh sống và làm việc đều mang trong mình những bệnh lý nền, cần được theo dõi định kỳ và chăm sóc lâu dài. Bên cạnh đó, còn là các em nhỏ mồ côi, các em có hoàn cảnh khó khăn tại cơ sở ở Sài Gòn và Lâm Đồng. Với những mảnh đời ấy, sức khỏe chính là điểm tựa vững vàng nhất để vượt qua nghịch cảnh, hướng tới một cuộc sống an toàn và ổn định.

Thấu hiểu điều đó, và đặc biệt nhờ sự chung tay quý báu của các mạnh thường quân, chương trình khám sức khỏe tổng quát đã trở thành hoạt động thường niên không thể thiếu tại Maison Chance.

Năm nay, nhờ nguồn hỗ trợ từ các nhà tài trợ, chương trình tiếp tục được triển khai rộng rãi cho tất cả đối tượng thụ hưởng, bao gồm người khuyết tật và trẻ em đang được nuôi dưỡng tại các mái ấm trực thuộc. Mỗi người đến khám đều mang theo những tín hiệu thăm lạng của cơ thể, cần được lắng nghe và chăm sóc kịp thời.

Quy trình khám năm nay được thiết kế phù hợp với nhu cầu của từng nhóm thành viên. Trong khi các em nhỏ được kiểm tra sức khỏe học đường, thì với người trưởng thành và nhóm có nguy cơ cao, các hạng mục chuyên sâu như X-quang, xét nghiệm máu, siêu âm, đo thị lực, điện tim... được thực hiện đầy đủ. Việc phát hiện sớm các vấn đề tiềm ẩn giúp thành viên chủ động hơn trong điều trị, giảm thiểu rủi ro và an tâm hơn trên hành trình phía trước.

Hoạt động chăm sóc sức khỏe tại Maison Chance không chỉ dừng lại ở việc chữa trị bệnh tật. Đó là cách chúng tôi - cùng với sự hỗ trợ của cộng đồng - bảo vệ cả thể chất lẫn tinh thần cho các thành viên. Để ai cũng đủ sức khỏe tiếp tục học tập, lao động và nuôi dưỡng ước mơ với phẩm giá và niềm tin, dù cuộc sống vẫn còn nhiều thử thách.

Trương Thị Vân Anh và Nguyễn Thị Lệ Quyên, hai thành viên của Maison Chance - đã khép lại hành trình thi đấu tại Đại hội Thể thao Người khuyết tật Đông Nam Á lần thứ 13 diễn ra tại Thái Lan vừa qua, trong màu áo Đoàn Thể thao Người khuyết tật Việt Nam.

Đây là lần đầu tiên, hai chị thử sức với môn đấu kiếm. Việc chuyển sang một nội dung thi đấu chưa có nhiều kinh nghiệm đặt ra không ít thách thức, song cũng mở ra cơ hội tích lũy và trải nghiệm thực tế.

Quá trình chuẩn bị cho cuộc thi là chuỗi ngày tập luyện nghiêm túc, kỷ luật và bền bỉ. Với đặc thù là vận động viên người khuyết tật, mỗi buổi tập đều đi kèm với những thử thách riêng về thể trạng, khả năng thích nghi và tinh thần vượt giới hạn. Bằng sự kiên trì và quyết tâm, Vân Anh và Lệ Quyên đã từng bước làm quen, hoàn thiện kỹ năng và tự tin bước vào thi đấu chính thức.

Trong khuôn khổ cuộc thi, hai chị đã thể hiện tinh thần thi đấu nghiêm túc, nỗ lực và tuân thủ đúng tinh thần thể thao. Kết quả, Vân Anh xuất sắc giành Huy chương Bạc, Lệ Quyên đạt Huy chương Đồng ở nội dung cá nhân; đồng thời, cả hai cùng đồng đội mang về thêm Huy chương Đồng nội dung đồng đội, ghi dấu một thành tích đáng tự hào.

Đối với Maison Chance, việc có thành viên tham gia thi đấu tại một đại hội thể thao khu vực là minh chứng rõ nét cho hành trình dài của sự đồng hành, tạo điều kiện để người khuyết tật có cơ hội vươn ra những không gian lớn hơn. Hành trình của Vân Anh và Lệ Quyên không chỉ là câu chuyện thể thao, mà còn là một lát cắt chân thực về nghị lực, sự lựa chọn tiến về phía trước và giá trị của cơ hội - một niềm tự hào dành cho chính các vận động viên, cho Maison Chance và cho Việt Nam.

Không dừng lại ở việc duy trì sinh kế, chúng tôi luôn trăn trở với một câu hỏi lớn hơn: *Làm sao để các thành viên có thể tiến xa, thích ứng với thị trường hiện nay và mở rộng cơ hội việc làm?* Từ suy nghĩ ấy, lớp vẽ 3D Resin Epoxy ra đời - như một bước tiến mới để bắt kịp xu hướng thị trường và tạo thêm nhiều hướng nghề nghiệp bền vững.

Resin Epoxy là kỹ thuật vẽ và tạo hình hiện đại, kết hợp giữa hội họa và vật liệu công nghiệp trong suốt. Thông qua nhiều lớp nhựa đổ chồng lên nhau, bức tranh không chỉ mang màu sắc mà còn có chiều sâu, hiệu ứng không gian và cảm giác “chạm được”. Mỗi tác phẩm vì thế không chỉ là một bức tranh, mà là một thế giới thu nhỏ - nơi hình ảnh như đang chuyển động, nổi khối và có hồn.

Với lớp học này, các thành viên được tiếp cận từ nền tảng cơ bản đến kỹ thuật nâng cao: cách pha màu, xử lý bề mặt, tạo hiệu ứng 3D, kiểm soát độ trong - đục và hoàn thiện sản phẩm đạt chuẩn thị trường. Không ít người ban đầu còn e dè trước chất liệu mới, nhưng chỉ sau vài buổi, sự tập trung, kiên nhẫn và niềm say mê đã hiện rõ trong từng ánh mắt, từng chuyển động của đôi tay.

Điều quan trọng nhất không chỉ nằm ở kỹ thuật mới, mà ở sự thay đổi trong tư duy sáng tạo, giúp đa dạng hóa dòng sản phẩm và mở ra nhiều lựa chọn hơn cho khách hàng. Chúng tôi tin rằng, khi tay nghề được nâng tầm, cơ hội việc làm cũng sẽ theo đó mà mở ra - vững chắc và lâu dài hơn cho mỗi thành viên trên hành trình mưu sinh bằng chính khả năng của mình.

Những ngày giáp Tết Âm lịch 2026, không khí xuân len lỏi vào từng góc nhỏ trong phòng học. Các em đã cùng nhau ngồi lại nghĩ về một năm đã qua và viết ra những tâm tư mà đôi khi ít có cơ hội nói thành lời lên những tấm thiệp Tết.

Bên cạnh hoa mai, hoa đào hay chiếc bánh chưng xanh, còn là những câu chữ chưa tròn, những nét vẽ còn run. Nhưng chính sự vụng về ấy lại làm cho tấm thiệp trở nên đặc biệt. Những lời chúc không cầu kỳ, chỉ mong “cô chú luôn mạnh khỏe”, “năm mới bình an”, “luôn vui và hạnh phúc”. Đó là cách các em gửi đi sự biết ơn của mình - mộc mạc, chân thành. Đây không chỉ là một hoạt động chào xuân cuối năm. Mà đó là khoảnh khắc các em được lắng nghe chính mình, để hiểu rằng phía sau những bữa cơm đủ đầy, những ngày đến lớp bình yên, là sự quan tâm âm thầm của rất nhiều tấm lòng.

Từ tận trái tim, xin gửi đến quý ân nhân lời chúc một năm mới an lành, nhiều sức khỏe, đủ đầy niềm vui và bình an trong từng ngày. Mong rằng, giữa nhịp sống bộn bề, khi xuân gõ cửa, mọi người sẽ cảm nhận được chút ấm áp dịu dàng từ những lời chúc được viết nên bằng lòng biết ơn và yêu thương chân thành.

Những tấm thiệp rồi sẽ được cất đi, nhưng mùa xuân thì ở lại - trong sự kết nối lặng thầm giữa những tấm lòng và trong hành trình dài đầy nhân ái mà mọi người đã và đang cùng các em viết tiếp.

ĐÓNG GÓP CHUYỂN KHOẢN

Ngân hàng Eximbank chi nhánh TP.HCM
116 - 118 - 120 - 122 - 124 Nguyễn Công Trứ, P. Sài Gòn, TP.HCM
Tên tài khoản: ASSOCIATION MAISON CHANCE
USD: 200014852000517
VND: 200014852005274
EURO: 200014852007054
SWIFT CODE: EBVIVNVX

ĐÓNG GÓP TRỰC TUYẾN
<https://maison-chance.org/ho-tro-tai-chinh>

